

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: ~

Cím: *Vidor bukásának története*

Forrás: *Magyar Nemzet.*

Sp.

(Hely)

907. I. 2.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Vidor Pál

Idő

"1907"

VIDOR BUKÁSÁNAK TÖRTÉNETE.

*

Egy nyilatkozat körül.

mindent tisztázni fognak.

Egy kérdést azonban tisztázni kell. *Vidor Pál* emlékét meggyalázni a világon senki se akarja, legkevésbé lehet ez szándékunk nekünk. *Vidor Pál*ról itt szó sincs s a kik most a halott emlékének tisztaságával takaróznak s ilyenek elegenden vannak, azok nyilván elfelejtik azt, hogy minden igazság előbb-utóbb napfényre jut.

Reitter Ferenc nyilatkozata.

Reitter Ferenc *Vidorné* tegnapi nyilatkozatára ma a következőkkel felel:

Nyilatkozat.

Vidor Pálné tegnap ismét jönnek látta elmondani azokat a valótlanosságokat, a melyeket — nem tudom micsoda célzattal — még férje holtteste mellől szórt reám. Én még azt se tartom szükségesnek kijelenteni.

(Tizedik közlemény.)

Vidorné tegnapi nyilatkozatára ma két oldalról is reflektálnak. *Reitter Ferenc*, fővárosi számtanácsos nyilatkozatban felel, *Fedák Sári* pedig munkatársunkkal folytatott beszélgetésben mondotta el, hogy mint vélekedik a szerencsétlen véget ért *Vidor Pál* özvegyének nyilatkozatáról.

Reitter Ferenc nyilatkozatában felállítja azt a tételt, hogy »adatokra adatokkal«, *Fedák Sári* ellenben egyenesen a bíróság elé állítja *Vidorné* vádaskodásával.

Nekünk ehhez a két nyilatkozathoz nincs hozzátenni valónk. Hisz két oldalról indult sajtóper a *Vidor*-ügy révén s ezek a perek

hogy a mit *Vidorné* mond, merő rágalom. Egy adat, egy beszélő szám sincs ezekben a vádoló állításokban s én nem felelhetek mást, minthogy adatokra csak adatokkal lehet felelni. A *Magyar Nemzet* cikkéből egy egész sereg vád tornyosult *Vidorné* ellen, csupa adatokból. Ezekre az adatokról *Vidorné* nem válaszolt.

De hát ez nem is tartozik én reám. Azért, a mit én tudok, s a mit én állítok, bármely fórum előtt is helyt állok. Hogy *Vidorné*t ilyen fórum elé vigyem-e a magam síránkozásával: még meggondolom.

Reitter Ferenc
fővárosi számtanácsos.

Beszélgetés *Fedák Sári*val.

— Nyilatkozat, nyilatkozat, újra nyilatkozat? — kérdezte *Fedák Sári*. Nem, igazán semmi kedvem sincs újra polemiába bocsátkozni azzal a hölgygyel, a kinek állításaira az első perczben sem felelhettem mással mint — pörrel.

— *Vidorné* a vieszaadott száz koronákat letagadja. Erre csak felelhet?

— A bíróság előtt ezt is be fogom bizonyítani. Hogy én nem hazudtam, azt lesz alkalmam bőven igazolni. Átadtam ügyemet *Nagy Dezső* dr.nak, a ki a bíróság előtt fogja számon kérni a vádaskodóktól minden állításukat. *Hiába akar bárki is hangulatot csinálni: ennek a pörnek elébe vágni nem lehet.*

Hiteles adatok.

Megkezdett akciónkat a rendelkezésünkre álló *hiteles adatokból* ma is folytatjuk.

Hosztalek.

Jött. Vidorék usztak a boldogságtól. Vidorné egy este berontott *Petráss* Sári öltözőjébe s *Petráss* anyjának örömprepesve mondta:

— Három szép leányod van és nem tudtál pénzt teremteni. En vénasszony létemre olyat kerítettem, a *kinék tizenégy milliója van!*

A milliók a levegőben usztak. A *papa lányát*-t üres házak előtt játszották, annyi bevétel se volt, hogy az éhenhaláshoz is kevés lett volna, de *Hosztalek* előkelően rendelkezett, *Vidorné* intimsát egyszerűen kitiltotta a szinpadról s — boldog reménységgel volt teli a levegő.

Reitternek nem szóltak semmit, hogy ki a szobán forgó *milliomos*. Ki s bejárt a színházban, ott ült a *Vidor* szobájában, rendelkezett s *Reitter* *Ferencz* azt nem tudta, kicsoda, honnan jött és merre van hazája. Ha egy-egy ember megkérdezte *Reittert*, miért nem érdeklődik a *milliomos* iránt, *Reitter* azt felelte:

— Majd eljön hozzám is, ha akar valamit . . .

Reitternek menni kell . . .

Ezidőben *Vidorné* — telve legvérmesebb reménységgel — két dolgon fáradozott nagyon.

1. *Reitter* *Ferencz* elmenjen a színházról.

2. *Fodor* *Oszkár* dr., a titkár vele menjen.

A jelszó ki volt adva. *Reittert* nem engedték a >félteve őrzött< *milliomos* közelébe se, *Fodort* pedig a mennyre csak lehetett, megfosztották titkári teendőitől. Még a kommunikéket is *Vidorné* egy intimsa írta a lapok számára . . .

Egyszer aztán *Vidor* nyíltan megkérdezte *Reittert*:

— Kellő rekompenzáció ellenében elmennél a színházról. Mert *Harkányi* (*Hosztalek*) feltétlenül távozásodat követeli.

— A legnagyobb örömmel, — mondotta *Reitter* — ha kibocsájtotok az obligóból s készpénzem visszakapom, úgy elmegyek, hogy sohse láttok többé.

Vidor boldog volt. *Vidorné* pedig egyre azt hangoztatta:

— Rólad tudni se akar a *Harkányi*. Neked menni kell . . . Targyalni se akar veled, mert azt mondja, *Vidor* az igazgató s semmi köze hozzád.

Néhány nap múlva *Hosztalek* bemutatkozott *Reitternek* s kísült, hogy az egészről egy szó se igaz. Az okos és körültekintő szélhámos *Reittert* mindenáron meg akarta tartani. De *Reitter* szeretett volna már szabadulni . . .

Élet helyett halál . . .

Szeptember 31-én reggeli 7 órakor *Vidor* elküldte *Reitternek* aláírás végett azt az irást, a melyben *Reitter* lemondása foglalta és a következő levelet írta kíséretül:

Szept. 30. Este 12 órakor.

Édes Feri!

Legutóbb és az előző időben többször tett abbeli nyilatkozatodra, hogy te ezer örömmel megválnád a vállalatodtól, ha az obligóból kiséritelek: felhatalmazó szavadásodra kijelenttem az irak előtt, hogy te még segíteni fogsz az ügy szerencsés elintézésében.

Néki azonban szükségük van irásbeli nyilatkozatodra. Itt küldöm, ird alá. Ez megváltás lesz mindkettőnkre s mindkettőnk családjára . . .

. . . Halál helyett élet, ez utóbb mégis csak kívánatosabb.

Ölel Tata,

Reitter vonakodása.

Reitter reggel 7 órakor kapta kézhez a levelet. Még ágyban volt s a szolgálával azt tizenette vissza *Vidornak*, hogy majd felel neki a levélre később.

Kilenc óra tájt *Reitter* bement a hivatalba s akkor már ott találta *Vidor* következő levelét:

Édes Feri!

Nem tudom, megirtam-e, hogy az iratra 12 órára szükség van? . . . ha nem, úgy sietek értesíteni s kérni, hogy küld el a színházhoz. Sajnálom, hogy a főpróba miatt magam nem mehetek.

Sok gondtól lennék megmentve, ha a dolog sikerül.

Szervusz — ölel

Tata.

Az a nyilatkozat, a melyet *Vidor* *Reitternek* aláírás céljából megküldött, nagyjában csak arról szólt, hogy *Reitter* lemond társi

igényeiről s ennek ellenében az ő helyét elfoglaló konzorcium majd felszabadítja minden obligóból.

Reitter, a ki azt se tudta, kicsoda konzorciumról van szó, azt se, vajjon ha ő előzőleg lemond jogairól, az utána következők nem teszik-e ki minden kárpótlás nélkül, természetesen vonakodott aláírni a beküldött nyilatkozatot.

Összehívom a bizottságot . . .

Egy óra tájt megjelent *Reitter* irodájában *Vidorné*.

— Nem irod alá a nyilatkozatot?

— Nem. Igazán tudnom kell, hogy kivel kötök üzletet.

Vidorné ingerülten felelte:

— Azok veled nem tárgyalnak . . .

— Akkor nem irok alá semmiféle nyilatkozatot.

— Nem? — kérdezte *Vidorné*. Akkor összehívom a bizottságot, a tagokat, a hitelezőket s kijelentem, hogy te tönkre akarsz tenni bennünket.

— Tégy, a mit jónak látsz — felelt *Reitter* s *Vidorné* ezzel dühösen eltávozott.

Ennek a szóváltásnak az eredménye ez a levél lett:

Kedves Feri!

Háromnegyed hatkor az irak (*Harkányiék!*) várni fognak az irodában, kérlek, jelenj meg.

Szervusz

Tata,

Estére *Reitter* találkozott *Hosztalek*ekkel s ekkor kiderült az, hogy a derék szélhámos konzorciumtól nyilvánvaló rosszakarattal tartották távol *Reittert* — *Vidorék*.

Az öngyilkosság rögészmeje.

Mindent, a mi ezután történt untig ismeri mindenki. Hetekig a legnagyobb vak-ságban jártak az emberek s még azt se tartották szükségesnek, hogy elküldjenek *Hosztalek* lakására, ott megnéni, vajjon hogy él a *milliomos*. Egyszer elküldtek s akkor kiderült minden.

*Hosztalek*et megverték s *Vidor* kétségbeesetten hajtogatta:

— Ezt nem dem tul . . . En nem dem meg a reggelt . . .

Reitterék vigasztalták *Vidort* s a mikor este együtt végigjárták a szerkesztőségeket, *Reitter* azt mondta *Vidornának*:

— Te Karola, vigyázz az öregre. Öngyilkossággal fenyegetődzik.

— Ugyan, — mondta Vidorné — *ezt a mondást én már megszoktam.*

De ezen az estén egyesült erővel elvették. Vidortól a revolvert s átadták Vidornénak. *A revolver ugyanaz volt, a melylyel Vidor főbelötte magát. Vidor az öngyilkosság napján nem vett új revolvert, hanem ezzel a régi revolverével oltotta ki életét.*

(Folytatjuk.)